

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. София , 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на
единадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20211001000476 по описа за 2021 година

Образувано е по жалба на П. К. П. срещу решение № 260551/01.04.2021г. по ч.т.д. 493/2021г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 23 с-в, с което е оставена без уважение жалбата и срещу отказ № 20210308143208/09.03.2021г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията. Жалбоподателят поддържа неправилност на обжалвания съдебен акт предвид постановяването му в нарушение на нормата на чл. 125, ал. 2 ТЗ и с оглед неговата необоснованост. Излага към заявлението за вписване да са приложени изискуемите от закона доказателства, за да бъде постановено исканото вписване, включително за уведомяване на дружеството преди повече от три месеца с писмено изявление, че жалбоподателят – съдружник иска да прекрати участието си в дружеството. Поддържа уведомлението да е редовно връчено и да е налице фактическия състав на чл. 125 ТЗ и исканото вписване да следва да бъде извършено. Оспорва като противни на закона и установената съдебна практика изводите на съда по обжалвания съдебен акт за липса на легитимация у съдружника да заяви вписване на подлежащото на вписване обстоятелство по напускане на дружеството. Сочи правният му интерес да е накърнен от липсата на вписване на настъпилото прекратяване на членственото му правоотношение и да не е налице друг ред за защита на

същия, освен да заяви сам вписване на последното обстоятелство. Оспорва като противни на закона и доводите на съда, че наличието на вписан заповор върху дяловете ѝ е пречка за вписване на заявеното обстоятелство, като допълнително излага мотиви и заповорт да е вдигнат, които обстоятелства следва да бъдат съобразени от съда. По изложените доводи моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде указано на Агенцията да извърши вписване по заявлението му.

Срещу жалбата на основание чл. 25, ал. 2, изр. последно ЗТРРЮЛНЦ Агенция по вписванията е подала писмен отговор, с който оспорва жалбата като неоснователна. Излага правилно съдът да е споделил мотивите по обжалвания отказ, че съдружниците не са легитимирани да заявят вписване на обстоятелства по партидата на търговеца и на последното основание е потвърдил отказа на длъжностното лице по регистрация за вписване на заявените обстоятелства. Излага доводи за обосновааност на правните изводи на съда, че пречка за вписване на заявените обстоятелства се явява и вписаният заповор върху дяловете на заявителя. Допълнително поддържа и да не са представени със заявлението изискуемите документи за уреждане на отношенията с напускащия съдружник, включително кой поема дяловете му, за изменение на дружествения договор и др. По тези доводи моли за оставяне на жалбата без уважение. Прави искане за присъждане на разноски за представителство по частната жалба.

Съдът при извършена служебна проверка за допустимостта на сезиралата го жалба намира същата за подадена от легитимирана страна и при спазване на преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ срещу подлежащ на обжалване акт, предвид на което и жалбата ще бъде разгледана по същество.

По същество жалбата е неоснователни по следните мотиви:

Жалбоподателят П. К. В. е подала в търговския регистър на 09.12.2020г. заявление по чл. 13 ЗТРРЮЛНЦ с искане за вписване на подлежащото на вписване обстоятелство за прекратяване на участието и като съдружник в търговско дружество „Балкан - ПБ“ ООД.

С обжалвания отказ № 20210308143208/09.03.2021г. длъжностното лице по регистрация като е взело предвид заявлението да изхожда от лице, извън

легитимираните заявители по чл. 15 ЗТРРЮЛНЦ, е приело на основание чл. 24 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, че следва да постанови отказ по заявлението на П. К. В.. Допълнително са изложени мотиви, че отказ следва да бъде постановен и по причина наличния запис за вписан заповест върху дружествените дялове на В., което е прието да прегражда възможността на притежателя да се разпорежда с тях, като напускането на съдружник е прието за сходна на тази хипотеза.

Отказът е потвърден с обжалваното решение на СГС с изложени мотиви за правилност на извода на длъжностното лице по регистрацията за липса на легитимация за съдружника да подаде заявление за вписване на обстоятелства по партидата на търговското дружество, по причина на недоказано редовно уведомяване на дружеството от напускащия съдружник, както и с доводи за неоснователност на искането предвид вписания заповест върху дяловете на съдружника.

Решението е правилно като краен резултат.

С нормата на чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ са очертани лицата, легитимирани да заявят искане за вписване, заличаване и обявяване на обстоятелства в търговския регистър. Нормата е императивна и изчерпателно очертава легитимираните субекти, на които законът признава правото надлежно да заявят в търговския регистър вписване, заличаване и обявяване на обстоятелства по партидите на регистрираните търговци. Разпоредбата на т.3 от ал. 1 на чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ е препращаща като предвижда легитимация да подадат заявление и за други лица в предвидените в закон случаи. При извършено систематично тълкуване на същата и във връзка с основните цели на закона – чл. 10 и чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ, за публичност и доверие в търговския регистър, настоящият състав на съда приема, че тази законова разпоредба не може да бъде тълкувана разширително. Препращането е само към изрично уредените със закон хипотези на признато право и на лица, извън изброените в чл. 15, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, да заявяват обстоятелства за вписване, заличаване или обявяване в ТР, каквито са например хипотезите на чл. 141, ал. 5 ТЗ и чл. 233, ал. 5 ТЗ. Законът не урежда възможността съдружник в ООД сам да заяви за вписване подлежащите на вписване обстоятелства по прекратяване на участието му в дружеството, предвид на което и последното лице не е легитимирано да

подаде заявление за вписване на същото обстоятелство. Настоящият състав на съда не споделя практиката, че приложение по аналогия към процесния случай може да намери уредбата по чл. 141, ал. 5 ТЗ, доколкото аналогията предполага законова празнота, каквато в процесната хипотеза не е налице, с оглед предвиденото задължение за друг субект да заяви за вписване последното обстоятелство – чл. 6 ТЗ, както и предвид избрания от законодателя подход ясно и изрично в други като горесцитираните хипотези, когато общественият интерес изисква последното, да признае правото на лица, извън тези по чл. 15, т. 1 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 6 ЗТРРЮЛНЦ, да заявят подлежащите на вписване обстоятелства. По никакъв начин не се накърняват и правата на съдружника от липсата на легитимация да заяви за вписване прекратяването на участието му в дружеството, доколкото правата му по чл. 125, ал. 2 и ал. 3 ТЗ, както и вътрешните му отношения с дружеството при съблюдаване на константната практика на ВКС по чл. 140 ТЗ не зависят от извършване на вписване на обстоятелството по прекратеното му участие в дружеството.

Предвид дължимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ при разглеждане на сезиралото го заявление същото преди да разпорежи вписване на обстоятелствата следва да провери дали заявлението изхожда от оправомощено лице, както и дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

На основание чл. 24 ЗТРРЮЛНЦ, когато не е налице някое от предвидените в чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ обстоятелства, какъвто е и процесния случай – заявлението е подадено от лице, извън легитимираните по чл. 15 ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице постановява отказ.

По горните съображения на съда и правилно с обжалвания отказ длъжностното лице по регистрация на основание чл. 24 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 21, т. 3 ЗТРРЮЛНЦ е отказало да извърши вписване по заявлението на П. К. В.. Последният извод на съда не може да бъде променен дори съдът да счете за основателни останалите доводи по сезиралата го жалба досежно редовността на връчване на уведомлението и правното значение на вписан

запор върху дружествения дял на жалбоподателя, по която причина и същите няма да бъдат обсъждани от съда.

Предвид съвпадението в крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Заявено е искане от Агенция по вписванията за присъждане на разноски за представляването и от юрисконсулт пред САС на основание чл. 81 ГПК. Искането е неоснователно. Цитираната законова разпоредба предвижда с всеки акт, с който се слага край на делото, съдът да се произнася по дължимите в производството разноски. Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, предвид на което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава Четиридесет и девета ГПК, доколкото в специален закон не е предвидено друго. С нормата на чл. 541 ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Липсва, както в глава Четиридесет и девета ГПК, така и в специалния закон – ЗТРРЮЛНЦ, предвидена възможност на органа АВп, който е компетентен да се произнесе в охранителното производство по подадени заявления за вписване на обстоятелства или обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ, да бъдат присъждани разноски при неоснователност на сезиралото го заявление, както и при неоснователност на жалбата срещу постановен от длъжностно лице по регистрация отказ да бъде извършено исканото вписване или обявяване. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част за процесното охранително производство - глава Четиридесет и девета ГПК, съобразно която уредба разноски не се присъждат нито в полза, нито в тежест на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото видно от диспозицията на последната, нормата урежда дължимите разноски на ищец и ответник – страни в спорния исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство – чл. 541 ГПК. В последния смисъл досежно характера на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ като охранително такова е и постоянната практика на ВКС, като

напр. тази по определение 226/09.12.2020г. по т.д. 1986/2020г. по описа на ВКС, ТК, I ТО. По тези доводи и разноси не следва да бъдат присъждани в настоящото производство пред САС.

По тези мотиви, САС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260551/01.04.2021г. по ч.т.д. 493/2021г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 23 с-в.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____